Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

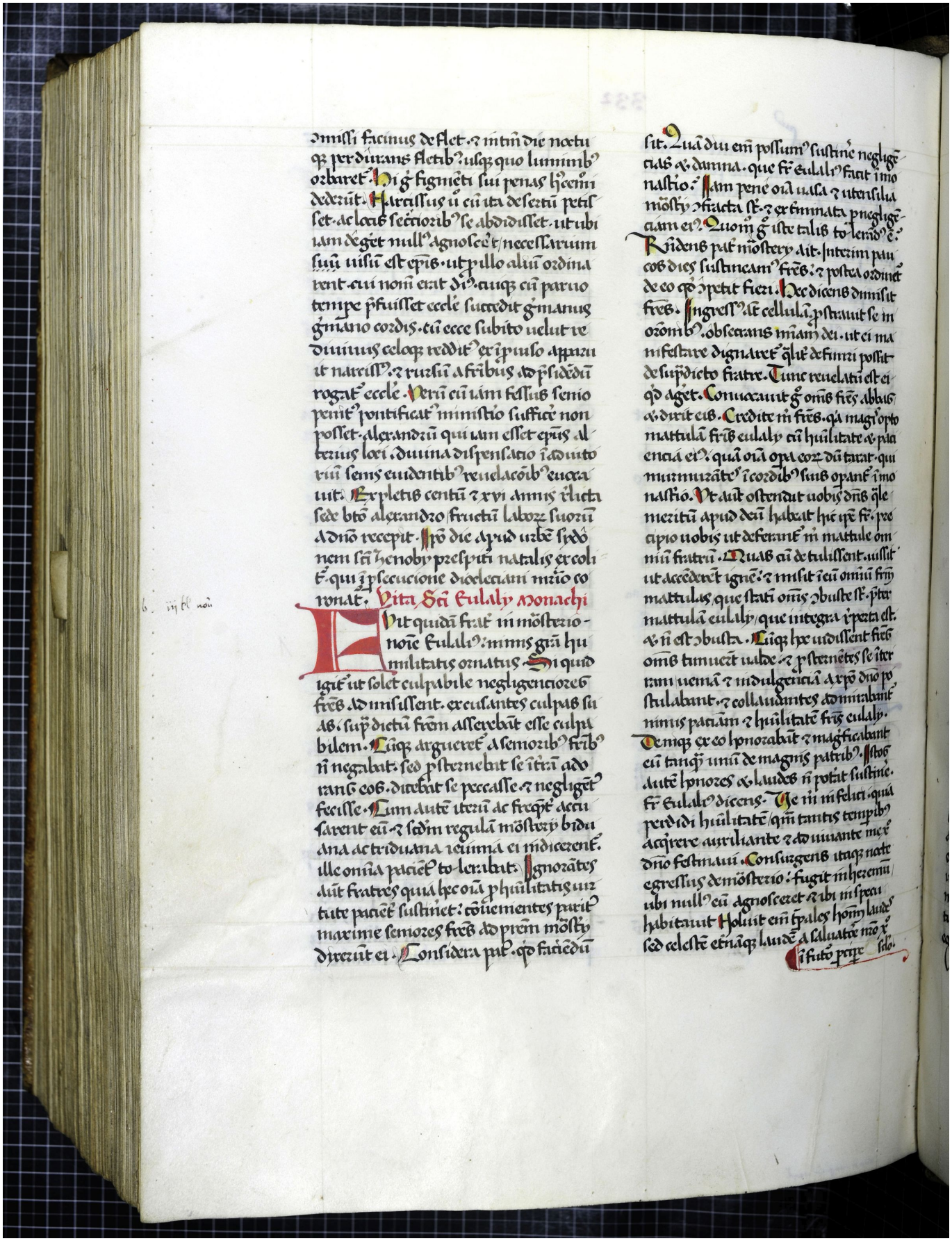

omissi facimus deflet. & in tñ die noctu
q̄ pdurans fletib⁹ usq; quo lumin⁹ ozbaret. Hei g figmēti sui penas hec ẽm
dederūt. Harcissus ū eū ita desertū petis
set. ac locis secretiozib⁹ se abdidisset. ut ubi
uam degēt nullꝰ agnosceret. necessariorum
suū usiū est q̄is. ut pillo aliū ordina
rent. cui nomē erat dñs. cuiq; eū paruo
tempe pfuisset ecclē sucredit g̃ manus
g̃mano cordis. eū ecce subito uelut re
diuiuus celoq; redditꝰ ēt ip̄ulso appa
ut narcissꝰ. & rusticis a fribus. ad pſidēdū
rogat ecclē. Verū eū uim fessus senio
penit pontificat⁹ ministrio sufficere non
posset. Alexandrū qui uum esset q̄is. al
terius loci. diuina dispensatio ī aduto
rium sems euidentib⁹ reuelacoib⁹ elegera
uit. Expletis centū & xvi annis rūcta
sede bto Alexandro fructū labor⁹ suoꝝ
ad dñm recepit. ꝑ die aput urbē sydō
nem sci henoby presbyti natalis ēt cole
t. qui ī psecucione diocletiana martio co
ronat.

Vita Sci Eulali monachi

Fuit quidā frat⁹ in mōsterio no
ie Eulali⁹. mimis grā hu
militatis ornatus. In quo
igit ut solet culpabile negligentiores
fres ad imitarent. erubescentes culpas su
as. sup dictū frem asserebāt esse culpa
bilem. Quiq; argueret. a semoribꝰ frib⁹
ñ negabat. sed pstrnebat se ītrā ad
tanꝫ cos. dicebat se peccasse. & negligē
fecisse. Cum aut iterū de frequēt accu
sarent eū. & sedm regulā mōsterij bidu
ana ac triduana refimia ei indicerent.
ille omnia placēt tolerabat. Ignorātes
aut fratres quia hec oīa p humilitatis ur
tute placēt sustinet. cōmouentes pari⁹
marime semores fres ad priem mōstꝰ
direxūt ei. Considera pat. qd fraternitas

sit. Quā diu eū possum⁹ sustinē negligē
cias & damna. que fr̄ Eulali⁹ fiat in mo
nasterio. Iam pene oīa uasa & utensilia
mōstꝰ fracta sūt. & ex diuinata pnegligē
cia ei⁹. Quom g̃ iste talis to lerādꝰ ē.
Ridens pat mōsterij ait. Interim pau
cos dies sustineam⁹ fres. & postea ordinet
de eo qd̄ petit fieri. Hec dicens dimisit
fres. Ingressꝰ aūt cellulā pstrauit se in
oīom bꝰ. obsecrans miam dei. ut ei ma
nifestare dignaret. q̄tē de finem possit
de sup dicto fratre. Tunc reuelatū est ei
qd̄ ageret. Conuocauit g̃ omēs fres abbas
& dixit eis. Credite mihi fres. qā magꝰ opꝰ
matutinā fr̄ib⁹ Eulalij cū humilitate & pa
tiencia ei⁹. quā oīa opa cor dū tarat. qu
murmurātes i cordib⁹ suis opant. imo
nasterio. Vt aut ostendat uobis dñs q̄le
meritū apud deū habeat hic q̄ fr̄. pre
cipio uobis ut deferam⁹ in matutinis om
nium fratrū. Quas cū detulissent. iussit
ut accederet ignē. & misit ei⁹ omnū fri⁹
matutinas que statī omēs obulte sūt. pter
matutinā Eulalij. que integra & pfecta est.
& ñ est obusta. Quiq; hec audissent fres
omēs timuerūt nimis. & pstrnētes se ter
rā uenā & indulgenciā a pō dño po
stulabant. & collaudantes dominabant
nimis patiam & humilitatē fris Eulalij.
Demiq; ex eo honorabāt & magnificabant
eū tanq̄ unū de magnis patrib⁹. Suos
aut honores & laudes ñ potuit sustine.
fr̄ Eulali⁹ dicens. Me ni mi felici. qui
perdidi humilitatē. q̄m tantis temptib⁹
acquirere auxiliante & adiuuante mihi
dño festinaui. Consurgens itaq; nocte
egressus de mōsterio. fugit in heremū.
ubi nullꝰ eū agnosceret. & ibi in spelū
habitauit. Voluit eū spūs hom̄ laudē
sed celestē etnāq; laudē. A saluatōre mō ī
fruto pace